

רוצים לקבל העלון
בוואצאפ שלחו
בקשה
050-6255911

יודו לה זוסדו
ונלאו עיו לבנו אדם.

יציאה
20:20

כניסה
19:28

שלח לך / סיוון תש"פ
משולחנו של מר"ן פאר הדור זצ"ל

נאמר בפרשה: כי תבאו אל ארץ משבתיכם אשר אני נתן לכם, ועשיתם אשה לה' עלה או זבח" וכו'. פרשה זו נאמרה לישראל תיכף אחר חטא המרגלים, אחר שהמרגלים החטיאו את ישראל והרפו את ידיהם מלעלות לארץ ישראל. ואחר שה' אמר לדור המדבר שאף אחד מהם מבן עשרים שנה ומעלה לא יזכה לעלות לארץ ישראל, כי כולם ימותו במדבר בעוון חטא המרגלים, ואחר כך התאבלו העם מאד על מה שנגזר עליהם, כמבואר בפסוקים, תיכף נצטוו משה על ענין שיחול בעוד כארבעים שנה, ולכאורה יש להקשות, מדוע ה' יתברך מצוה את משה ואת ישראל מצוה שאינה שייכות אליהם בכלל, ואינה רלוונטית באותה השעה, הרי יש כאן משום זריית מלח על הפצעים של ישראל שהם בצער גדול על כך שלא יזכו לעלות לארץ ישראל, והדבר טעון ביאור.

בספר תנא דבי אליהו נאמר, באותה השעה אחר שנאמר "ויתאבלו העם מאד", אמר הקדוש ברוך הוא למשה, לך ותרצה את עם ישראל העניים שמרוב צער יוצא לבם מעליהם. אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא, רבונו של עולם, במה ארצה אותם? אמר לו הקדוש ברוך הוא, לך ותרצה אותם בדברי תורה, שנאמר "ואמרת אליהם כי תבאו אל ארץ משבתיכם".

ואם נדייק בדברי המדרש, נראה שמפני מה צוה ה' את משה לתת עוד מצות לפני ישראל, מפני שהיו ישראל באבל גדול מאד, ורצה הקדוש ברוך הוא להוציאם מעצבונם, מיד אמר למשה לך ולמד אותם תורה, הכנס אותם בעולמה של תורה ולעולם המצוות, ואף אם תלמד אותם מצוות שעלולות לצער אותם, בכל זאת הם יצאו מהעצבות שלהם, שכך היא סגולת התורה, שהיא מכניסה שמחה בלבו של האדם, וכל המקבל עליו עול תורה, מעבירין ממנו עול דרך ארץ.

במסכת שמחות מסופר על שמעון בנו של רבי עקיבא שחלה ונטה למות, ואף על פי כן לא ביטל רבי עקיבא מבית מדרשו, והמשיך להגות בתורה. ובכדי לדעת מה שלומו של בנו, שלח אנשים אחרים שילכו לראות מה שלומו. באו השלוחים ואמרו לו, כבד עליו חליו, שלח אחריו פעם שנייה, באו ואמרו לו, גוסס הוא. שלח אחריו פעם נוספת עד שאמרו לו נשלם, כלומר שכבר נפטר. אמר להם, אחינו בית ישראל שימעו! עד עתה היינו חייבים בתלמוד תורה, מכאן ואילך אנו חייבים בכבודו של מת.

רבי עקיבא יושב ולומד בשעה שבנו גוסס, ואין לו בעולמו כלום מלבד מללון בעומקה של הלכה, ואף שאין זו מעלה שביד כל אדם להגיע אליה מיד, כי היא דורשת הכנה גדולה, מכל מקום כל אדם עליו לדעת כי לפי מדרגתו על ידי כח התורה הוא מתמלא בעולם רוחני שמעצים אותו ומשרה שלום ושליו עליו ועל סביבותיו. אני (הרב דוד שאלתיאל שליט"א) ראיתי את מרן קדושינו רבי עובדיה יוסף שליט"א בשעותיו הקשות כמה שעות לפני פטירת יונתו תמתו הרבנית עליה השלום, והרב היה במצב רוח קשה מאד. אך מיד התאזר בעוז וישב לשקוד על תלמודו, ובין רגע נראה היה כאילו אין לו כל דאגה בלבו, ושלום לו ורוב שלווה, וכל זה בכח התורה שלמד והחיל על עצמו בעמלו במשך כל ימי חייו. אשר אדם שומע לי לשקוד על דלתותי יום יום. אשרי אדם שזוכה לקבוע עתים לתורה, וללמוד כפי כחו כמה שיוכל בבית המדרש, יושב והוא שקוע בתורה, ועליו נאמר "כי מוצאי מצא חיים ויפק רצון מה", יש לו חיים טובים בעולם הזה, והקרן קיימת לו לעולם הבא.

קדושת בית הכנסת – מגיפת הקורונה - הדיבורים האסורים בבית הכנסת, גורמים לכך שהתפלות אינן מתקבלות לפני ה' יתברך. וכך נאמר בפירוש בפסוק במגילת איכה, לגבי התפילות שהתפללו אבותינו כדי להינצל מכל הצרות והאסונות שהיו בימי חורבן הבית, וכך אומר הנביא: "ספותה בענן לך מעבור תפלה", כביכול, כאילו סיכך השם יתברך בענן סמיך כדי שיבדיל בינו לבין עמו ישראל, כדי שלא ישמע את תפלתם. והסביר את הדברים הגאון רבינו יהונתן אייבשיץ בספרו יערות דבש (דרוש ה), שהענן עליו דיבר הנביא, נוצר מן האדים שיוצאים מהבל פיו של האדם, ובפרט כשמדבר בבית הכנסת בשעת התפילה, שההבל הזה יוצר ענן שמפסיק בינינו לבין ה' יתברך. ולכן יש להעיר לאדם שמדבר בבית הכנסת בזמן התפילה, כי בכך הוא מפריע לתפילתם של כל הקהל שלא תתקבל לפני ה' יתברך. וכן כתב בספר ווי העמודים (לבן השל"ה הקדוש), שמי שמתפלל בבית כנסת שהאנשים שם מדברים בשעת התפילה, התפילות עולות למעלה מלוכלכות בחטאים, ואינן מתקבלות לרצון, כי "אין קטגור נעשה סגור".
וה' יתברך ינחנו בדרך אמת וישמע תפילותינו. אמן.

העלון לעילוי נשמת מור אבי ניסים אלבס בן ברטה ושלמה / שלמה שלם בן שושנה / שושנה שלם בת ויקטוריה ידידי איציק הרוש בן חנניה

ת ז צ ב ה

קדושה ללא פרסומות

100%

במס' 113

זיזוק לאליהו

להצלחת אשת חיל שלי
היקרה הבן והבנות
למשפחת אלבס

אשרי אדם מצא חכמה
ואדם יפיק תבונה
מסלינג

החיזוק השבועי

הרב אליהו רבי שליט"א - ראש כולל "עטרת חכמים" חולון

החפץ חיים
רבי ישראל
מאיר הכהן
צוק"ל

לשון הרע

הלכות לשון הרע, כלל י', סעיף ה'

אם הוא רואה אחד שמספר לשון הרע על חבריו, גם זה נחשב עבירה שבין אדם לחבירו. ולכן אם יושלמו הפרטים, מותר לפרסם גודל גנות המספר לבני אדם. וכל זה מותר רק אם התגלה הלשון הרע לאדם שסופר עליו. אבל אם עדיין לא התגלה, אסור לספר הדבר אפילו לאחרים, כיון שלבסוף יתגלה למי שסופר עליו, ויעבור באיסור רכילות. וכל שכן שאסור לספר לאדם עצמו שסופר עליו, כיון שזוהי רכילות גמורה. ואפילו אם מדובר באחד הפחותים שבישראל מלגלג על החשוב שבישראל והוא אביו או רבו.

הלכות לשון הרע, כלל י', סעיף ו'

ולפעמים מותר לספר לאחרים אפילו אם לא נודע עדיין למי שסופר עליו. כגון אם הוא רואה שיבוא תועלת מזה שיספר. כגון שאם יספר קודם לאנשים שפלוגי מספר בגנות פלוני לחינם, אחר כשיבוא פלוני לגנותו בפניהם, יידעו שהוא רק מדבר לשון הרע, וכך גם יציל את מי שמסופר עליו הלשון הרע מחרפה, וגם את נפש המספר והמקבל מדינה של גיהנום. וגם יקיימו מצות עשה של הוכח תוכיח.

שלום וברכה מורי ורבותי,
ישנם אנשים שמנסים להצליח בחיים, להצליח בעסק, בכלכלה, להצליח בזוגיות, להצליח בחינוך הילדים. הם עושים כל מה שאומרים להם, אבל עדיין משהו חסר, והם רואים את ההצלחה מרחוק, רואים את ההצלחה בבתי השכנים, רואים את ההצלחה אצל כל הסובבים, אבל כאן בשטח הפרטי שלהם ההצלחה לא קיימת. והם שואלים: "עשיתי וביצעתי את כל ההוראות, מה חסר לי?". שימו לב לדבר אחד שמבדיל בין האדם לבין ההצלחה. רבותינו במדרש (ב"ר צח, טו) מספרים שכאשר בני גד ובני ראובן בקשו ממשה רבינו נחלה מעבר לירדן, נתן להם משה רבינו את הנחלה בתנאי שכאשר כל עם ישראל עולים לארץ ישראל, הם מצטרפים אליהם, נלחמים יחד איתם, ורק לאחר מכן חוזרים לנחלתם. בני גד ובני ראובן בנו עיירות לבנים ולנשים שלהם, השאירו אותם שם, עלו לארץ ישראל למשך ארבעה עשרה שנה, שבע שנים של מלחמה ושבע שנים של חלוקה, רק לאחר ארבע עשרה שנה הם חזרו. מה קרה כאשר הם חזרו? התפתחה שם מלחמה נוספת, אבל היה משהו שגרם לבנים שלהם ולהם לנצח את כל האויבים. כאשר הם נפרדו, גם הבנים וגם האבות קיבלו על עצמם עד לפגישתנו הבאה אנחנו לא הולכים להתגלח, לא הולכים לספר את מחלפות ראשינו, מאותו רגע הם לא ביקרו אצל הספר, לא התגלחו ולא הסתפרו, אלפי הזדמנויות היו להם להתגלח ולהסתפר והם לא עשו את זה כי הם הודיעו: "עד למפגש הבא שלנו אנחנו הולכים להישאר נזירים". אתם יודעים מה קרה? כל בוקר הם קמו והסתכלו אחד על השני וזכרו: "אנחנו בדרך הניצחון, אנחנו בדרך להצלחה, אנחנו בדרך למפגש הרחוק הזה", ובזכות זה הם הצליחו ונפגשו ולמרות כל המלחמות שהיו, הם ניצחו והצליחו לשוב ולהתאחד. לפעמים מה שחסר לך זה אותו ביטחון אמיתי בהצלחה, אתה לא רואה את עצמך מנצח, אתה לא רואה את עצמך מצליח, ואתה מזמין לך את ההפסד. מעבר לכל מה שאתה עושה, ביצעת את ההוראות? כעת תסתכל בעיני רוחך ותראה את עצמך בניצחון, תראה את עצמך בכסא המיוחל, תראה את עצמך עם אותו אושר רוחני או גשמי עליו אתה עובד, וזה המתכון המושלם להצלחה. ברוכים תהיו!

העלון לעילוי נשמתם של מור אבי היקר
ניסים אלבס בן ברטה ושלמה וחמי משה
חכמון בן רינה

הדפסת, הפצת, זמית בזיכוי הרבים